

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ (Λουκ. η΄41-56)
29 Οκτωβρίου 2023

«Μὴ φοβοῦ μόνον πιστεψε»

Μετὰ τὴν ἀναχώρησίν Του ἀπὸ τὴν χώρα τῶν Γεργεσηνῶν, ὁ Χριστὸς ἐπέστρεψε εἰς τὴν Γαλιλαία. Στὴν πόλιν Καπερναοὺμ, ἡ ὁποία ἦταν τὸ κέντρο τῆς κηρυκτικῆς καὶ θαυματουργικῆς Του δράσεως, πραγματοποίησε καὶ τὰ δύο θαύματα τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελικοῦ ἀναγνώσματος. Ὁ Κύριος θεράπευσε τὴν αἰμορροοῦσα μέσα στοὺς δρόμους τῆς πόλεως, περιστοιχιζόμενος ἀπὸ πλῆθος κόσμου. Ἐκείνη τὴν ὥρα κατευθυνόταν πρὸς τὸ σπίτι τοῦ ἀρχισυναγῶγου Ἰαείρου, τοῦ ὁποίου ἡ θυγατέρα ἦταν στὰ πρόθυρα τοῦ θανάτου. Δωδεκαετῆς ἦταν ἡ θυγατέρα τοῦ Ἰαείρου, ἐπὶ δώδεκα ἔτη βασανιζόταν καὶ ἡ αἰμορροοῦσα ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια.

Ἡ γυναίκα αὐτὴ θεωροῦνταν ἀκάθαρτη λόγω τῆς συγκεκριμένης ἀσθενείας. Ὅπως ἀκούσαμε, πλησίασε τὸν Χριστὸ ἀπὸ τὴν πίσω πλευρὰ μέσα στὸν μεγάλο συνωστισμό, ἄγγιξε μὲ τὸ δάκτυλό της τὴν κάτω ἄκρη ἀπὸ τὸν χιτῶνα Του καὶ ἔλαβε τὴν θεραπεία. Ὁ Χριστὸς διέκοψε τὴν πορεία Του, ἀναζήτησε μέσα στὸ πλῆθος τὴν γυναίκα αὐτή. Μπροστὰ σὲ ὅλους τὴν ἐγκωμίασε. Ἡ τόλμη της τὴν βοήθησε νὰ ἀγνοήσει ἓνα κοινωνικὸ στερεότυπο ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Ἡ πίστη της τὴν ὤθησε νὰ ἐπιζητήσει τὸ θαῦμα ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ ἡ εὐλάβειά της τῆς ὑπαγόρευσε νὰ ἔχει μιὰ σεμνότητα εἰς τὴν στάση της πρὶν καὶ μετὰ τὸ θαῦμα. Ἡ τόλμη, ἡ πίστη καὶ ἡ εὐλάβεια τὴν διαχωρίζουν ἀπὸ τὸ πλῆθος, ὁ Χριστὸς τῆς δίνει τὴν θεραπεία καὶ μὲ τὴν προσφώνηση «θύγατερ» τὴν ἀποκαθιστᾷ μέσα στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ Ἰάειρος ἀπὸ τὴν πλευρὰ του πραγματοποιεῖ μιὰ ἀνάλογη ἔξοδο. Ἦταν ἀρχισυναγῶγος, ὅπως ὑπογραμμίζει ὁ εὐαγγελιστής, πλησιάζει τὸν Χριστὸ καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ ἐπισκεφθεῖ τὸ σπίτι του, γιὰ νὰ θεραπεύσει τὴν θυγατέρα του. Δὲν σκέφτεται ὅτι οἱ ἄλλοι συνάδελφοί του κρατοῦσαν ἐχθρικήν στάσιν ἀπέναντι στὸν Χριστό.

Καθὼς προχωροῦσαν πρὸς τὸ σπίτι, ἀμέσως μετὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς θεραπείας τῆς αἰμορροοῦσας, ἦλθε ἡ εἶδηση ὅτι τὸ δωδεκάχρονο κορίτσι πέθανε, ὅποτε θὰ ἦταν μάταιος κόπος νὰ ἐπισκεφθεῖ ὁ Διδάσκαλος τὸ σπίτι. Τότε ὁ Χριστὸς ζήτησε ἀπὸ τὸν Ἰάειρο νὰ συνεχίσει νὰ πιστεύει. «Μὴ φοβοῦ, μόνον πιστεψε». Συνέχισε νὰ πιστεύεις σὲ κάθε περίπτωση, ἀνεξαρτήτως ἀπὸ τὸ ἂν θὰ λάβεις τὸ θαῦμα ἢ ὄχι. Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ σπίτι, οἱ

παρευρισκόμενοι είρωνεύθηκαν τὸν Χριστό, ὁ Ὅποιος εἶπε πάνω στὸ νεκρικό κρεβάτι τῆς δωδεκάχρονης ὅτι «δὲν πέθανε, ἀλλὰ κοιμᾶται». Τότε ὁ Χριστὸς τοὺς ἔβγαλε ὅλους ἔξω καὶ κράτησε μέσα στὸ δωμάτιο μόνο τοὺς δύο γονεῖς καὶ τοὺς τρεῖς μαθητές, Πέτρο, Ἰάκωβο καὶ Ἰωάννη. Στὴν συνέχεια πραγματοποίησε τὸ θαῦμα τῆς ἀναστάσεως τῆς δωδεκαετοῦς θυγατέρας τοῦ Ἰαείρου.

Πολλοὶ καὶ διαφορετικοὶ ἄνθρωποι ἀκολουθοῦν τὸν Χριστό. Οἱ μαθητές, ἡ αἰ-μορροῦσα, ὁ Ἰάειρος, ὁ πρῶην δαιμονισμένος. Ὅλοι αὐτοὶ ἐξέρχονται ἀπ' τὸ κοινωνικὸ περιβάλλον τους ἢ τουλάχιστον διαφοροποιοῦνται ἀπ' αὐτό. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι ἄνθρωποι διαφορετικοὶ μεταξύ τους, τοὺς συνδέει ὅμως ἡ πίστη στὸν Χριστό. Διακρίνονται ἀκριβῶς λόγω αὐτῆς τῆς πίστεως ἀπ' τὸ περιβάλλον τους καὶ συγκροτοῦν τὴν Ἐκκλησία.

Ἡ πίστη αὐτὴ καλλιεργεῖται καὶ ἀναπτύσσεται μὲ τὴν εὐλάβεια, ὅπως μᾶς ὑποδεικνύει ἡ αἰμορροῦσα. Ἡ πίστη αὐτὴ διατηρεῖται, ὅπως φαίνεται στὴν περίπτωση τοῦ Ἰαείρου, ἀκόμα καὶ ὅταν ἡ λογικὴ καὶ ἡ πραγματικότητά δείχνουν ὅτι τὰ πάντα στὸν κόσμον αὐτὸν καταρρέουν. Ἡ πίστη αὐτὴ ἀυξάνεται, ὅπως φαίνεται στὴν περίπτωση τῶν τριῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπιλέχθηκαν ἀπ' τὸν Χριστὸ νὰ εἶναι θεατὲς τῆς Μεταμορφώσεώς Του στὸ ὄρος Θαβῶρ καὶ συνοδοιπόροι Του στὶς στιγμὲς τῆς ἀγωνίας στὸν κῆπον τῆς Γεθσημανῆ.

π. Ν. Η.

[dkpdf-button]